

ป่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

OFFICE OF THE CONSTITUTIONAL COURT

เลขที่ 120 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0 2141 7777 โทรสาร 0 2143 9525

www.constitutionalcourt.or.th 120 Chaeng Wattana Rd., Laksi District, Bangkok 10210
Tel. (66) 2141 7777 Fax. (66) 2143 9525

ข่าวที่ ๓๐/๒๕๕๕

วันพุธที่สุดที่ ๓๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณาพิพากษาอรรถดีที่สำคัญ เมื่อวันพุธที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ดังนี้

๑. ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย จำนวน ๑ คำร้อง

เรื่อง ศาลอาญาส่งค้าโดยแท้แห่งของจำเลยเพื่อขอให้ศาลมีการพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓)* หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๔๕/๒๕๕๕)

คำร้องนี้ จำเลยโดยแท้แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ (๒) ซึ่งมีข้อความส่วนหนึ่งว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน” เป็นบทบัญญัติที่ขาดความชัดเจนอันขัดหลักกฎหมายอาญา และเปิดช่องให้ผู้มีอำนาจใช้ดุลยพินิจที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับจำเลย จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญที่รับรองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมว่าบุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติตามตราดังกล่าวมุ่งคุ้มครองความมั่นคงของประเทศและความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งเป็นไปตามหลักนิติธรรมและการกำหนดความผิดทางอาญาแก่บุคคลตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ถูกต้องและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๓) คำตัดสินของจำเลยจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

*

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกต่อประชาชน

๒. ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง จำนวน ๓ คำร้อง

๒.๑ เรื่อง นายประมุท สุตະบุตร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๗๒ มาตรา ๑๔/๒ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๕๔)

คำร้องนี้เป็นคำร้องที่ยื่นฟ้องตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีที่ผู้ร้องเคลียได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมบทในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ แต่ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศฯ มาตรา ๑๕ วรรคสาม บัญญัติว่า ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาสมบทต้องปฏิญาณตนต่อหน้าอธิบดีผู้พิพากษาทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานฯ มาตรา ๑๔/๒ มีบทบัญญัติในทำนองเดียวกัน จึงโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ ซึ่งบัญญัติให้ ผู้พิพากษาและตุลาการต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ก่อนเข้ารับหน้าที่

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้พิจารณาเฉพาะในประเด็นว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาฯ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และเห็นว่า ผู้พิพากษาสมบทไม่อยู่ในความหมายของผู้พิพากษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ ที่จะต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ก่อนเข้ารับหน้าที่ และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวมิได้เป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ประกอบกับผู้ร้องได้พ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาสมบทมานานแล้ว คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

๒.๒ เรื่อง ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของโจทก์ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔๐ (๑) (๓) มาตรา ๘๑ (๑) (๓) และมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๕๔)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาของศาลเพื่อมีการดำเนินกระบวนการชี้หาภายในห้องที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งวินิจฉัยซึ่งขาดคดีหรือในประเด็นข้อใดแห่งคดีแล้ว บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ละเอียดต่อสัดส่วนความเป็นมนุษย์หรือขัดต่อหลักนิติธรรม มิได้จำกัดสิทธิในกระบวนการยุติธรรมหรือกระทบกระเทือนต่อการพิจารณาพิพากษาอրรถคดีของศาล คำโต้แย้งของโจทก์จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง และไม่เป็นประโยชน์แก่คดีตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

๒.๓ เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำตัดเย็บของผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธิพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๑ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๖/๒๕๔๔)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธิพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเงื่อนไขในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๕ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิเข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนนของผู้ถือหุ้นและการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิมิได้จำกัดสิทธิแต่อย่างใด คำตัดเย็บของผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง และไม่เป็นประโยชน์แก่คดี ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธิพิจารณาและการทำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง